

tellingen i de private Instituter i Kjøbenhavn med Betalingen i den lærde Skole her i Kjøbenhavn; men ved Metropolitanaskolen her i Byen betales der i Skolepenge dobbelt saameget som i de lærde Skoler i Provindserne. Forøvrigt har det gjentagne Gange været for i Finantsudvalget, om der ikke maatte være Anledning til at forhøje Skolepengene, fordi de lave Skolepenge ikke alene komme den Middelklasse tilgode, der godt kunde trænge dertil, men ogsaa dem, der heelt vel kunde udrede høiere Skolepenge. Det kunde maastee lade sig gjøre, naar der blev truffet Bestemmelse for, at Skolepengene skulde modereres i visse Tilfælde, saaledes at kun de, der kunde, komme til at betale de høiere Skolepenge. Det er ogsaa muligt, at det, at give Lærerne Deel i Skolepengene, var en ikke uheldig Veie til yderligere at forbedre deres Kaar, og det er jo indlysende, at jo større Antallet af Elever er i en Skole, desto større Arbejde er der ogsaa for Lærerne.

Forøvrigt maa jeg bemærke, at det foreliggende Lovudkast forekommer mig i flere Henseender at gaae for vidt med Hensyn til de enkelte Bestemmelser, ved nemlig at gribe ind i det, som maa være overladt til Administrationen, og at det derved maastee kan komme til noget at hemme denne, ved at give forskellige Bestemmelser Lovkraft, saa at der ikke kan gjøres Forandring i dem uden ad Lovgivningsveien. Saaledes bør vistnok Anordningen af 2den Februar 1849 ikke betragtes som en Lov, thi alle Spørgsmaal om Examensordningen ere ikke løste ad Lovgivningsveien, men gennem Anordninger og Bekjendtgørelser, og det er forsaavidt ganske rigtigt, hvad der ved en anden Leilighed er bemærket af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) om, at det er en Forskjel imellem Anordning og Lov, men dette Spørgsmaal skal jeg nu ikke videre gaae ind paa. Men, naar saaledes Bestemmelsen om de Prøver, de skulde underkaste sig, der ville have Adgang til at blive Overlærere og Rectorer, hidtil er givne igjennem en Anordning, saa synes det mindre rigtigt, at man nu, som her er skeet, drager disse Bestemmelser ind i en Lov; det Samme er Tilfældet med en stor

Deel af det, der er anført i §§ 5 og 6, hvilket Alt forekommer mig at være Bestemmelser, der mere maatte være Gjenstand for Administrationens Afgjørelse end for Lovgivningen, og jeg frygter for, at, om denne Ordning i Diebliffet end kunde convenere Adjuncterne, vilde det senere kunne indvirke lammende paa dem, f. Ex. at der i Lovgivningen er taget en Bestemmelse som den, at der ikke skal være Inspecteur ved de lærde Skoler — thi det er jo ikke afgjort, om man dog ikke senere vil finde, at man ved de større Skoler, f. Ex. ved Metropolitanaskolen, ikke kan undvære en saadan Embedsmand; — ligeledes naar der tages Bestemmelse om, at der ikke maa erlægges Betaling for Tilsynet med Samlinger o. s. fr. Det forekommer mig, som sagt, at alt Saa dant nærmest og bedst kunde gaae ud af Loven og overlades til Administrationen, saaledes at denne med Hensyn dertil havde den samme Frihed, som den nu har i saa Henseende. I blandt saadanne Bestemmelser — hvis denne min Anskuelse maatte vinde Thingets og Ministeriets Bifald, — vil da ogsaa være den om de 27 Timers Undervisning. Det er underligt nok, at, uagtet Ministeriet forelægger Lovforslag om Forbedring i Lærernes Kaar, saa har Ministeriet ad den administrative Veie selv forringet deres Kaar og det ikke saa ubetydeligt, idet det nemlig har givet en administrativ Bestemmelse, der strider imod en tidligere gjældende Bestemmelse om, at Lærerne kun skulde undervise i 24 Timer, hvorefter de skulde undervise i 26 Timer, og at de saa kun for hvad der overskred disse 26 Timer skulde have en ringe Godtgørelse, hvilken Bestemmelse dog efter en Indstilling fra Finantsudvalget ikke blev gjældende for de tidligere ansatte Lærere. Det er imidlertid en betydelig Nedsættelse af den Forhøielse i Løn, som man vilde give Lærerne, imod hvad de tidligere havde, naar man paa lægger dem uden Betaling at undervise 3 Extratimer om Ugen; thi, giver man dem ogsaa en Forhøielse i deres Løn af 100 Rdlr., saa tager man ved dette Paalæg af Arbejde uden Betaling igjen Halvdelen fra dem; man giver med den ene Haand og tager fra dem med den anden. Det er overhovedet et stort Spørgs-